

TONE MIZERIT

Naj doni ta naša zdomska poezija

Govor na obletnici Slovenskega doma v San Martinu 16. maja

„Iz srca svoje so kali pognale mokrocvetiče rožce poezije“. Veste, pravi pesnik -poet- ni le mojster besede, je mnogo več: -poet- je buditelj, kaži pot, je prerok. Slovenci, ki smo skozi stoletja in stoletja živeli v senci mogočnih narodov, smo preživeli zaradi ljubezni do rodne besede. Ni čudno, da je toliko pesnikov prišlo z nami (Novačan, Debeljak, Kunčič...), ni čudno, da se med nami še goji poezija, ni čudno, da smo Prešerna (in seveda Župančiča, Ketteja, in Balantiča, hej, koliko in kakšnih pesnikov imamo Slovenci) ponesli s seboj na tuje in da se ga po več kot petdesetih letih življenja na teh obalah, v tej pampski širini še vedno tako trdno oklepamo. Veste, zdi se mi da tudi zato, ker je Prešeren razumel narodovo dušo, našo dušo in preroško našo življenje. Mokrocvetiče rožce poezije so njegovi stih, a te rožce so tudi vse delo, vsako delo, ki ga doprinesemo k ohranjanju besede, kateri je on dal najzljubši blesk; rožca je vsak napor, ki ga doprinesemo k utrditvi našega obstoja, našega življenja na tujem.

„Iz krajev niso, ki v njih sonce sije“. Danes tukaj nam in našim potomcem sije sonce, ki je isto, a drugačno kot na sončni strani Alp. Sapice so tukaj različne, a nam tudi niso blage. Sredi brezmejnne ravnine nas obdajajo skale okoliščin, ki so težke, a jih moramo premostiti. In tukaj, tudi prav tukaj, v tem vašem domu, poganjajo zlahtni nagelji, planike, enciani, telohi, šmarnice, narcise... Presajeno v tujo zemljo se to slovensko cvetje izraža v učenju v naših šolah, petju v naših zborih, v slavnostnih nastopih, v gledaliških prizorih, pri kuhi in postrežbi na naših pojedinah, v skrbi na naših sejah, ki se vlečejo pozno v noč, medtem ko modrujemo, kako in kaj storiti, da bi se po petdesetih letih ohranili daleč od rodne zemlje. Take cvetke so udeležba pri slovenski službi božji, in skupnih romanjih, na slovenskih dnevih, v obisku vsakršne prireditve, v branju našega časopisja, v pisanju poročil o našem delovanju, v sestavljanju odrskih prizorov, na vajah... Tako cvetje je tudi

ohranjanje skupne časti, spomin, zakaj je naša demokratična emigracija nastala, zahteva, da nas oblast Republike Slovenije priznava in spoštuje z vsemi našimi posebnostmi. Rožca je pokončna drža! Posebna rožca zacvete, ko kupimo kakšno slovensko knjigo in jo seveda preberemo.

„Poet tvoj nov Slovincem venec vije.“ Mi tudi po svoje s svojim delom vijemo venec, ne sonetni, ker nam ni Bog dal tega daru. A naš venec, to cvetje, ki je naše slovensko življenje v Argentini, se plete iz dneva v dan, iz leta v leto že čez petdeset let. Pa opazamo, da se včasih med nagelje vplete tudi kak amancay, ceibovo cvetje se bohota med telohi, šmarnica se prislanja na cardón... In to nas žalosti ali nam povzroča skrbi. A veste, to socvetenje, ki ga imenujemo tudi integracija, je skoraj neizbežno, ker se v tuji zemlji korenine prepletajo, semena padajo vseprek. In za naše mlade rožce ta zemlja ni več tuja. Vsem narodnostnim skupinam to povzroča težave, v nekaterih celo huda nasprotja. Tudi med nami nekateri nočejo ali ne morejo sprejeti stvarnosti tega pojava, drugim je morda vsak korak do prilikovanja prepočasen. Skušajmo razumeti, človeško razumeti ene in druge. A zavedajmo se, da je edino vodilo prava ljubezen. Sem spada tudi skrb do najlepše cvetke, ki lahko povsod, čeprav sredi tujih vrtov, blagohotno cvete: ljubezen do naše slovenske besede. In k tej nas spodbuja Prešeren...

Prisluhnimo pesniku, ki je v najtežjih okoliščinah sredi osebne življenjske tragedije ohranjal globok narodni optimizem in se preroško zavzemal za njegovo prihodnost. On je sredi najhujše žalosti še vedno ugotavljal, da so trte prijatelj obrodile sladko vince. Z božjo pomočjo povzemimo po njem ta optimizem in ga ohranjajmo, ter ga skupno z ostalimi narodnimi vrline mi skušajmo predati prihodnjim rodovom. Naj cvetejo naše rožce! Naj doni ta naša zdomska poezija! Dragi sanmartinski rojaki, dragi gostje: na zdravje!

Bog vas živi!

Priprava papeževskega obiska

Na povabilo predsednika državnega odbora za organizacijo obiska papeža Janeza Pavla II. in podpredsednika vlade Marjana Podobnika so se 10. maja v prostorih slovenske vlade zbrali člani državnega odbora, cerkvenega odbora in mestnega odbora za organizacijo papeževskega obiska v Sloveniji. Zaradi potrebe po usklajenem delovanju so imenovali ožjo skupino iz predstavnikov vseh treh odborov, ki bo skrbela za koordinacijo.

Predstavnika cerkvenega odbora in odbora mestne občine Maribor sta predstavila dosedanje dejavnosti in sklepe obeh odborov, enako tudi člani državnega odbora, ki so prevzeli naloge za posamezna področja.

Beseda je med drugim tekla tudi o pripravah na obisk vaticanske delegacije, ki bo na obisku v Sloveniji od 17. do 19. maja. Cerkev v Sloveniji se bo na dan Slomškove beatifikacije, 19. septembra,

pripravljala z devetdnevnic, na dogodek pa bo opozorila tudi škofovska konferenca s posebnim pastirskim pismom. Sprejete mu geslu papeževskega obiska „Sveta vera bodi vam luč“ se zdaj pridružuje logotip v vseh uporabnih oblikah, ki ga je izdelala arhitektka Vera Turnšek.

Na seji odbora je bil sprejet načrt ureditvenega prostora pri Betnavskem gradu, ki ga je pripravil arhitekt Jože Marinko. Odbor je sprejel sklep, da bo bogoslužni prostor ob sliki Slomška, Ptujskogorske Marije in znamenja križa krasilo tudi celotno Slomškovo geslo: *Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ do narodne in zveličavne omike*, s čimer želijo poudariti, da je Slomšek pomemben za vse Slovence, ne le za verne.

Na povabilo škofa Krambergerja, da se udeležijo slovesnosti, je do sedaj odgovorilo že 40 nadškofov in škofov iz vse Evrope.

Beatifikacija nadškofa Vovka

ŠE DRUGI POSTOPKI

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode je 13. maja začel postopek za razglasitev nadškofa Antona Vovka (1900-1963) za blaženega. Postopek bo vodil novoimenovani postulator stolni kanonik Ivan Merlak. Pobudo za začetek postopka beatifikacije nadškofa Vovka je leta 1996 soglasno dal duhovniški svet ljubljanske nadškofije.

Ljubljanski nadškof Franc Rode je v odloku o začetku postopka za beatifikacijo nadškofa Vovka med drugim zapisal, da „nagib za takšno odločitev temelji na nesporni duhovni veličini in na slovesu zvestega služabnika evangelija, ki ga je nadškof užival med ljudstvom in duhovniki zaupane mu krajevne Cerkve... Čas, v katerem je nadškof Vovk prevzel vodstvo škofije, niti Cerkvi niti njemu ni bil naklonjen. To se je pokazalo celo v nekajkratnih poskusih umora. Dne 20. januarja leta 1952 so ga sovražniki vere v vlaku na novomeški železniški postaji polili z bencinom in zažgali. Posledice opeklin je nosil vse življenje. Zavaljo tega in številnih podobnih dogodkov je bil nadškof med verniki prepoznani kot pričevalec za vero... V časih po zmagi komunistične revolucije je modro vodil ljubljansko nadškofijo ter se pogumno boril za pravice Cerkve in človekove pravice.“

Začetek postopka sta predstavila ljubljanski nadškof Franc Rode in postulator Ivan Merlak. Rode je povedal, da je Anton Vovk prvi ljubljanski škof, za katerega je ljubljanska nadškofija začela postopek za beatifikacijo. Na čelu ljubljanske škofije je bil med letoma 1946 in 1963. Rode je Vovka opisal kot „zdravega gorenskega fanta“. Imel je trdo mladost, rasel v skromnih razmerah, posebej med počitnicami je opravljati tudi kmečka dela. Rode ga je opisal tudi kot „zdravo pobožnega“, ki je rad romal na Brezje in Blejski otok, vedno peš.

Nadškof Anton Vovk se med II. svetovno vojno „nikakor ni izpostavil“, zato se je zdel najprimernejši kandidat za škofa v Ljubljani, vendar ga nova oblast ni sprejela. Tako se je začelo njegovo „mučeniško škofovsko življenje“. Ob koncu 40-ih let so potekala zelo pogosta nočna zasliševanja v Tacnu, ponižanja so sledila iz dneva v dan. Marsikaj bomo izvedeli o tej dobi, je menil Rode, ko bodo objavljeni dokumenti tajne policije. „Sicer pa bi že sedaj Zdenko Roter ali Mitja Ribičič vedela veliko povedati“. Bil je pod stalnim psihičnim pritiskom, je nadaljeval Rode. Oblast je hotela, da postane „ljudski“ škof in da sodeluje z oblastmi, če pa tega ne mara, naj odstopi. Vendar je Vovk ostal „neomajen, klen, pokončen, niso ga zlomili“, skratka „podobna neuklonljive Slovenije pred totalitarno oblastjo“.

Postulator Merlak je razložil postopek za razglasitev blaženih in svetnikov, ki se začne v škofiji, ki predlaga kandidata. Po besedah Ivana Merlaka je najkrajši postopek za razglasitev posameznika za svetnika doslej trajal 17 let - torej ga sam, kot je dejal, najbrž ne bo dočakal, najdaljši, pri patru Piu, pa 31 let.

V teku pa so še drugi postopki za beatifikacijo. Postopek za beatifikacijo škofa Antona Martina Slomška se bo nadaljeval z drugo fazo; postopek za beatifikacijo škofa Friderika Barage je že v Rimu na kongregaciji za zadeve svetnikov, prav tako gradivo za svetništvo škofa Janeza Frančiška Gnidovca, ki je bil škof v Skopju med leti 1924 in 1939; h koncu gre tudi škofijski proces za četrtega kandidata, mučenca Alojza Grozdeta.

Rode z zanimanjem sprejema tudi druge pobude, med njimi za začetek postopka za beatifikacijo arhitekta Jožeta Plečnika, ki je bil nedvomno velik kristijan in velik umetnik na področju sakralne arhitekture. Pobuda za začetek postopka za beatifikacijo je dana tudi za dr. Janeza Janeža, ki je umrl leta 1990 na Tajvanu, ki je 40 let deloval v tamkajšnji bolnišnici. Na Tajvanu so ga razglasili za Velikega človeka, kar je najvišja čast. Ljubljanska škofija je predlagala Tajvanu začetek postopka, vendar od tam še ni potrditve.

Dobro teče tudi proces za beatifikacijo Vendelina Vošnjaka, ki je bil doma iz Vojnika, večino življenja pa preživel na Hrvaškem, kjer je bil provincial v Zagrebu; pobuda ni prišla iz ljubljanske škofije.

Postopek se je začel tudi za slovenskega frančiškana, rojenega že v Zagrebu, Aleksa Benigarja, (njegov brat je bil Juan Benigar, znanstvenik v Patagoniji), ki je bil misijonar na Kitajskem, zadnja leta pa preživel v Rimu, napisal življenjepis o blaženemu nadškofu Stepincu in umrl v poznih 80-ih letih.

ŽIVLJENJEPIS NADŠKOFA ANTONA VOVKA

Nadškof Anton Vovk se je rodil 19. maja leta 1900 v Vrbi na Gorenjskem, v isti hiši kot sto let prej slovenski pesnik France Prešeren, s katerim je bil Vovk v direktnem sorodu po materini strani.

Anton Vovk je leta 1919 maturiral na Škofijski klasični gimnaziji v Št. Vidu nad Ljubljano, in vstopil v ljubljansko semenišče. V duhovnika je bil posvečen leta 1923. Najprej je kaplanoval v Metliki, nato pa v Trzinu, kjer je postal župnik. Leta 1940 je bil imenovan za stolnega kanonika v Ljubljani, leta 1944 pa je postal rektor semenišča.

Junija leta 1945 je kot generalni vikar prevzel vodstvo ljubljanske škofije. Leto nato je bil 1. decembra posvečen za pomožnega škofa, leta 1950 pa imenovan za apostolskega administratorja ljubljanske škofije. Po Rožmanovi smrti leta 1959 je bil imenovan za pravega ljubljanskega škofa.

Ko je bila ljubljanska škofija povzdignjena v nadškofijo leta 1961, je bil škof Vovk imenovan za ljubljanskega nadškofa. Nadškof Anton Vovk je umrl 7. julija leta 1963 v Ljubljani za posledicami sladkorne bolezni.

Po STA

STRAN 3:
ZSMŽ San Justo

Zgodilo se je v Sloveniji...

IZGNANCI TOŽIJO

Društvo izgnancev Slovenije 1941-1945 je napovedalo, da bo preko svojega odvetnika v Münchnu vložilo 1500 strani dolgo tožbo zoper nemško državo, od katere želi izterjati odškodnino za 5515 še živčih slovenskih izgnancev, ki so bili na prisilnem delu v Nemčiji. Društvo, ki v svojih vrstah združuje približno 20.000 izgnancev, je na problematiko nepriznavanja vojnih odškodnin slovenskim žrtvam nacizma s pismom vnovič opozorilo tudi nemškega kancelerja Schroederja.

SLOVENIJA V EZ?

Slovenska javnost bo lahko poslej informacije o EZ ter vključevanju Slovenije vanjo pridobila tudi s pomočjo knjige *Slovenija v EZ?* in zbirko informativnih zložen. S takšno obliko obveščanja naj bi izboljšali vedenje Slovencev o tej tematiki ter spodbudili javno razpravo o procesu vključevanja ter njegovih posledicah.

ČIMVEČ ZAKONOV

Slovenija pri prevzemanju pravnega reda EZ v svojo zakonodajo sicer spet zamuja, vendar bo zamudo odpravila, je pred komisijo DZ za evropske zadeve ocenil pristojni minister Igor Bavčar ter dodal, da bo pred oddajo poročila komisiji začetku julija najverjetneje potrebna izredna seja državnega zbora za sprejetje predvidoma desetih zakonov iz svežnja t.i. evropske zakonodaje.

Predsednika DZ in vlade Janez Podobnik in Janez Drnovšek sta se dogovorila, da bosta storila vse, da bo do konca julija sprejetih čimveč zakonov, povezanih z EZ, da bi bilo letno poročilo Evropske komisije o napredku Slovenije čim boljše. Razpravljala pa sta tudi o spremembah poslovnika DZ, ki bi zagotovile hitrejšo in učinkovitejšo delo državnega zbora pri sprejemanju zakonodaje.

Do kam sega Milošević

Pretekli četrtek (13. 5.) je francoski pisatelj in filozof (?) Regis Debray objavil v pariškem *„Le Monde“* odprto pismo predsedniku v zvezi s Kosovom. V njem ostro napada NATO in točko za točko zanika grozodejstva, ki jih srbske sile izvajajo na Kosovu. Brani Miloševića, zanika da bi bil diktator („saj je bil že trikrat izvoljen“),

Manjšine v EZ

Deželni tajnik Slovenske skupnosti v Italiji Andrej Berdon je Prodijska, zdaj že predsednika Evropske komisije, v okviru široke pobude Evropskega urada za manjšinske jezike pred dnevi pisno opozoril na manjšinsko problematiko v Evropski Zvezi in na nujnost, da Evropska komisija podpre nove pobude za pravno okrepitev vloge, ki jo ima petnajsterica pri podpiranju manjšinskih jezikov. „EZ z več kot petdesetimi jeziki, je pravi lingvistični mozaik. Njena bližnja širitev bo to število še občutno povečala. V vsaki državi članici govorijo poleg uradnega jezika vsaj še en avtohtoni jezik. Naloga vsake evropske vlade je, da sodeluje pri zaščiti teh jezikov.“ Poudaril je, da „manjšinski jeziki“ predstavljajo bogato kulturno, intelektualno in literarno tradicijo in so sestavni del evropske kulturne dediščine. Njihova prihodnost je odvisna od posameznih konkretnih dejanj.

Berdon poziva Prodijska, naj kot predsed-

SREČANJE PREDSEDNIKOV

Predsedniki srednjeevropskih držav, med njimi tudi slovenski predsednik Kučan, so na srečanju v ukrajinskem Lvovu sprejeli skupno izjavo o Kosovu, v kateri ostro obsojajo nasilje v pokrajini in „pregone, ki so izrabljeni kot sredstvo etničnega čiščenja“, obenem pa izrazili obžalovanje za žrtve in trpljenje nedolžnih civilistov v celotni ZRJ. V skupni so predsedniki vlado v Beogradu pozvali, naj izpolni obveznosti, ki jih postavlja mednarodna skupnost kot pogoj za mirno rešitev kosovske krize.

POTEGNILI SO SE ZA KOROŠČE

V javnem pismu koroškemu deželnemu glavarju Jörgu Haiderju se je Družba za ogrožene narode (GfbV) zavzela za koroške Slovence. GfbV poudarja, da 44 let po podpisu državne pogodbe določila člena 7 „žal niso uresničena v celoti“, in ddoaja, da slovenska manjšina na Koroškem počasi nazaduje. Leta 1939 je obstajalo na avstrijskem Koroškem 66 slovenskih občin s skupno 43.000 Slovencev, v popisu prebivalstva leta 1991 pa je bilo slovensko govorečih Korošcev le še 14.000.

PLAČE V SLOVENIJI

V Sloveniji je neto plača na zaposleno osebo v podjetjih marca po podatkih državnega statističnega urada znašala povprečno 106.312 tolarjev, kar pomeni približno 550 ameriških dolarjev.

NOVINARJI NISO ZADOVOLJNI

Upravni odbor Društva novinarjev Slovenije je obravnaval zakonski predlog o medijih ter ob številnih pripombah k predlaganim rešitvam ocenil, da bi morala vlada zakon umakniti iz parlamentarnega postopka in po strpni strokovni razpravi pripraviti nov predlog. Če bo vztrajal pri sedanjem predlogu, pa naj bi upošteval pripombe društva k posameznim členom.

trdi, da v Srbiji vlada popolna svoboda in vso krivdo za tragedijo vojne meče na Kosovarje. Pismo je v prevodu objavil v nedeljo 15. buenosaireski jutranjik Clarin.

Mimo dejstva, da so Debrajeve trditve takoj razkrinkali razni francoski intelektualci in novinarji in da je sam na televiziji moral javno priznati srbska grozodejstva na Kosovu, nam je v njegovem „odprtem pismu“ padel v oči stavek, ki se nanaša na Miloševićev ekspanzionizem. Debray trdi, da Miloševićeve ambicije „ostajajo v mejah bivše Jugoslavije“. Iz tega je sklepati, da je za Debraya in to čudno zmes levice, ki jo zastopa, popolnoma jasno in umestno, da Milošević še vedno teži po vzpostavitvi „bivše Jugoslavije“ in da za to uporablja metode, ki so pač najbolj uspešne. Zanimivo bi bilo razbrati, koliko te miselnosti prevladuje še v slovenski levici in kakšno je njihovo resnično zadržanje spričo kosovske tragedije.

Debraya ni jemati resno, saj je celo pri dobršem delu levice izgubil prestiž, ker je bila utemeljena sumnja, da je dejansko on (iz strahu? iz ideoloških vzrokov?) izdal bolivijski vojski gibanje Che Guevara, da so ga potem zajeli in ubili. A njegova drža kaže, da je obnova „bivše Jugoslavije“ še vedno v načrtih leve internacionale.

nik Evropske komisije, skupaj z bodočimi komisarji, z največjo pozornostjo preuči osnutek pravne podlage za zaščito jezikov manjšin in ga tudi čimprej sprejme.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Zopet korak naprej in sedaj se obzorje v peronistični stranki precej jasni. K temu so bistveno pripomogle notranje volitve v provinci Buenos Aires, kot smo poročali v zadnji številki. Izid je sprožil nove dogodke, ki utrujejo Duhaldeja. A na vsedržavni ravni položaj ni enak.

DRAGI NASPROTNIK

Razumljivo je, da so vsi nestrpno čakali izid volitev v buenosaireskem peronizmu. Ko je bila jasna prepričljiva zmaga guvernerja Duhaldeja (okoli 75% glasov), se je pričel postopek, ki ga v argentinski politiki poznamo pod imenom „reacomodamiento“. Ker je bil pisec v dvomu, kako to prevesti, je segel po enostavnem orodju - slovarju. Ta besedo „acomodamiento“ učinkovito prevede kot: „prilagoditev; pobotanje; prijazna poravnava“. In to se je zgodilo.

Najprej je poraženi senator Cafiero posil zmagovitega Duhaldeja, naj se beli glasovi (to je glasovi v prazno) ne štejejo kot volilni procent, s čimer bi njegovi skupini bila dana možnost delinga dostopa do kandskih mest za poslance. Duhalde ni temu ugodil, a tudi ni odbil. Drugi korak je bil ponujena guvernerjeva roka nasprotniku, naj prevzame prvo mesto na seznamu poslanskih kandidatov. Tretji: Cafiero je ponudbo sprejel in na javnem srečanju z novinarji podprl predsedniško formulo Duhalde-Ortega, ki da je „edina“ v stranki. S tem je guverner zagotovil celotno podporo buenosaireskega peronizma svoji kandidaturi. Še več: Cafiero je izrazil prepričanje, da bo to priznal „tudi predsednik Menem“.

V Santa Fe je Carlos Reutemann tudi čakal izida v Buenos Airesu. Takoj zatem je oklical lastno kandidaturo za guvernerja v Santa Fe. Prejel je seveda popolno zaslombo od Duhaldeja. Reutemann je že prej odločno nasprotoval ponovni Menemovi kandidaturi, čeravno se ni jasno izrekel za Duhaldeja. Sedaj je ta podpora izrazita.

Nekaj neodločnih guvernerjev je sedaj zapustilo Menema. Med njimi štejemo guvernerja iz Santiaga del Estero. Carlos Juarez se je celo javno izrekel za Duhaldeja in ga imenoval prijatelja in dobrotnika (Duhalde mu je pošiljal cement za gradnjo socialnih stanovanj).

S tem se je debata o peronistični predsedniški kandidaturi zaključila. Menem je poražen ne le, ker sam ni dosegel kandidature, marveč zlasti, ker proti Duhaldeju ni mogel postaviti nikakršnega kandidata. Duhalde ga je premagal z njegovo lastno igro: nasprotnike je privabil v lastni tabor s ponudbo kandskih mest. Menem je ostal sam.

Nasproti Duhaldeju je sedaj samo guverner iz San Luisa, Rodriguez Saa. Ta noče in noče odstopiti od svojih pretenzij, čeprav dobo ve, da nima nikakega izgleda na uspeh. Ve pa tudi, da hoče Duhalde preprečiti notranje volitve in zato stavlja za svoj umik visoko ceno. Trdijo, da mu je Duhalde ponudil bodoče ministrstvo za proizvodnjo, a on zahteva koordinacijsko ministrstvo. Vsekakor, račun brez krčmarja: Duhalde še ni predsednik.

ŠE DRUGE VOLITVE

Po tednu, ki je bil za Duhaldeja tako uspešen, je prišel udarec z zahoda. V provinci San Juan so imeli guvernerske volitve. Dosedanji guverner Jorge Escobar, predstavnik čistega menemizma, je ponovno kandidiral. Nasproti njemu je bil Alfredo Avelin, vodja Povezave, ki je na provincijski ravni združila krajevni Cruzada Renovadora in Partido Bloquista z vsedržavnim radikalizmom in Solidarno fronto. Ta čudna politična in ideološka zmes je pogazila peronizem, saj ga je prekosila kar za 16%.

De la Rúa in Alvarez sta seveda pohitele v San Juan, da pobereta politične obresti te zmage. Po osmih letih je v provinci zmagala opozicija. Peronizem je ob tem utihnil, saj je ta nov poraz dokazal, da proti ljudski volji ne pomaga prvovrstni propagandni aparat, ki ga je doslej uspešno uporabljala. Od štirih predhodnih volitev (Cordoba, Catamarca, Salta in San Juan) je zmagal na dveh (Cordoba in Salta) v dveh pa bil preprčljivo poražen (Catamarca, San Juan).

To kaže, da na vsedržavni ravni še ni izrečena zadnja beseda. O tem pričajo tudi razne ankete, ki peronizem in formulo Duhalde-Ortega postavljajo na prvo mesto, ko pa gre za izbiro Duhalde - De la Rúa, radikal še vedno prednjači za nekaj točk.

Da to še pospeši, se je De la Rúa vrnil v Buenos Aires skozi Mendoza, kjer je načeloval zborovanju v državni banki. Tam je obljubil, da te ustanove ne bo ne privatiziral ne spremenil njenega ustroja. Proti temu Menemovemu načrtu namreč trdo nastopajo uslužbenci te banke in sploh državni uslužbenci ter mnogi mali podjetniki in kmetovalci. Zato je De la Rúa obljubil, da bo še pospešil delovanje te ustanove v prid regionalnega razvoja. Obljubljeni je lahko.

KDO JE KDO

Predsednik se sedaj nahaja pred težkim položajem. Sprejeti mora dejstvo, da so njegove sanje o tretji kandidaturi dokončno mrtve. Odločiti se pa mora, ali podpre Duhaldeja v prid lastne stranke (podpre zlasti s tem, da mu pusti proste roke in se čim manj vtika v volilno kampanjo), ali pa da mu še naprej meče polena pod noge in skuša preprečiti predsedništvo.

Pred časom smo že pisali, da bi Menem raje videl stranko v opoziciji kot pa Duhaldeja na predsedniškem prestolu. A pred dejstvom samim, ko manjka le nekaj mesecev do volitev, je izbira težja. Menem se tudi dobroizveveda, da če Duhalde zmaga na volitvah s svojo zastavo boja proti menemizmu in proti gospodarskemu programu (čeprav ga bo potem naprej izvajal), je velika nevarnost, da zatone zvezda njegove oblasti. Teško si je misliti Duhaldeja v vladni palači, ne da bi hotel obenem voditi tudi stranko. Sploh to „dvojavje“ nima primera v argentinski zgodovini. Vedno je imel oblast v rokah en sam človek, pa naj so bile funkcije različne. Duhalde pa nikdar ne bo poslušen izvajalec Menemovih ukazov. Spopad je torej neizbežen.

Duhalde se tudi tega zaveda, zato skuša na vse načine omiliti položaj in zlasti Menemu poskrbeti za miren tek vladanja. Takoj zatem, ko je parlament zavrnil sklenje vzgojnega proračuna, je prepričal svoje poslance, da so vse ostale gospodarske ukrepe potrdili. Sploh se trudi, da v parlamentu ne prišlo do kratenja predsednikove avtoritete, ki zadnje čase blede.

V prid peronizmu tudi ni bila objava, da delavski minister prejema vladno pokojnino okoli 8000 dolarjev. Čeprav se je Erman Gonzalez nato odvedoval ministrski plači, je bil škandal že dovolj razširjen. Z njim se je pokrila prejšnja afera, ki je prizadela radikalnega avditorja na buenosaireski mestni vladi. Ta je pa škodila Povezavi, ki se hoče predstaviti kot čista alternativa proti peronistični korupciji. Slični primeri domačega umazanega perila jim niso prijetni. Radikali so ga sicer takoj izključili iz stranke, a škoda je bila že napravljena.

Kar se gubernabilnosti tiče, je moral Menem te dni močno podpreti gospodarskega ministra. Roque Fernandez je ostal v težkem položaju, potem ko mu je kongres zavrnil dekret o zmanjšanju vzgojnega proračuna. Vendar zaenkrat ni nevarnosti, da bi letela še kakšna druga ministrska glava. To ne bi nikomur koristilo.

Slovinci v Argentini

Zveza slov. mater in žena v San Justu

Državna sekretarka za Slovence po svetu ga. Mihaela Logar in svetovalka ministrstva za šolstvo ga. Melita Steiner sta obiskali slovensko skupnost v San Justu 18. aprila letos. Zveza slov. mater in žena iz tega okraja je organizirala vsakoletno prijateljsko kosilo, katerega prvi namen je pomagati ostarelim in bolnikom.

Ob napovedani uri se je zbralo v veliki dvorani Našega doma čez 300 rojakov in prijateljev. Med njimi so se udeležili prireditve še veleposlanik Slovenije dr. Janez Žgajnar in soproga, častni konzul g. Herman Zupan s soprogo, predsednik Zedinjene Slovenije Tone Mizerit in razni predstavniki slovenskih domov in organizacij.

Povabljeni so bili tudi župnik Tone Bidovec, prelat Jože Škerbec, prelat Jože Guštin in dr. Alojzij Kukovica. Udeležila sta se tega srečanja tudi ga. Pavlina Dobovšek in ga. Pavla Škraba, predsednici osrednje in ramaške ZSMŽ.

Kosilo, ki so ga vestno in okusno pripravile in z njim postregle sanhuške žene, je potekel v najboljšem vzdušju. Prav tako so se spodaj v prostoru za ražnjem možje izvrstno izkazali z okusnim in sočnim „asadom“.

Predsednica Našega doma Mici Casullo je vse navzoče toplo in gostoljubno pozdravila in jim želela, da bi se domače počutili med srečanjem. Predsednica lokalne Zveze Nežka Kržišnik je po prijaznem pozdravu navzoče seznanila z delom, ki ga opravljajo pridne članice organizacije. Zatem so ga.

Logar, ga. Steiner, novinarke iz Slovenije in soproge predstavnikov prejele za spomin barvite ciklame.

Nato so pozdravili še veleposlanik dr. Žgajnar, državna sekretarka ga. Logarjeva in predsednik ZS Tone Mizerit in se prijazno zahvalili za vabilo na tako posebno doživetje.

Prelat Jože Guštin je praznoval ravno tedaj svojo 80-letnico in so ga zato sanhuške žene še posebej odlikovale. Povabljen je bil na oder, kjer so mu vsi priznani zapeli „Kol'kor kapljic, tol'ko let...“ Prav tako toplo in veselo so počastile Turkovo mamo, ki je 12. marca izpolnila 96. let.

Navzoči prijatelji so nestrpnost pričakovali že klasičen prizor: to je nastop Ani Rode in Luka Debevca, ki se vsako leto rada odzoveta našemu vabilu.

Petju Ani in Luka so vsi pozorno sledili. Repertoar je obsegal argentinske in slovenske skladbe, ki so bile navzočim izredno všeč in so oba pevca nagradili s ploskanjem.

Končno so se gostje bolj po domače zabavali ob bogatem srečolovu, ki je letos štel nad 160 dobitkov, dobrotljiv dar znanih slovenskih podjetnikov.

Tisti popoldan nihče ni odšel praznih rok domov. V srcu so bili polni sreče, ker je njihova prisotnost in dobrosrčnost pomagala potrebnim starčkom in onemoglim. Marsikdo je domov grede zadovoljno potihoma popeval kako ljubko in razigrano melodijo.

Kol'kor kapljic, tol'ko let

Slovenski dom v Carapachayu je 2. maja obhajal 39-letnico ustanovitve. Malo čez enajsto se je slavnost pričela z dviganjem zastav in s petjem obeh himen na dvorišču Doma. Pozdravne besede je podal predsednik društva Franci Korošec. Poudaril je veselje, da v karapačajskem domu po tolikih letih še vedno odmevata slovenska beseda in pesem.

Sledil je pozdrav opoln. ministra veleposlaništva RS v Argentini Tomaža Kunstlja, ki je čestital predsedniku in članom doma v imenu veleposlaništva.

Za tem je bila maša za vse žive in rajne iz okraja, ki jo je daroval prelat Jože Škerbec ob somaševanju prelata Jožeta Guština in župnika Francija Cukjatija.

Po maši so po lepi slovenski navadi Karapačajci postregli gostom z vinom, soljo in kruhom, medtem ko je mladina pripravila mize za okusno kosilo, pripravljeno z ljubeznijo za vse obiskovalce.

Popoldan je potekal ob prijetnem klepetu in dobri volji. Ob petih popoldne se je pa pričel kulturni program, ki ga je povezoval Jože Novak, kulturni referent Doma. Dipl. novinar Tone Mizerit, predsednik Zedinjene Slovenije, je izrekel prisrčen pozdrav. Dejal je, da je vsak dom kot knjiga, v katero zapisujemo dogodke; slovenski dom v Carapachayu ima že 39 popisanih listov. „Ohranjanje narodnih vrednot je pravo bogastvo in zato ste lahko ponosni na svoj Dom,“ je rekel.

Sledil je nastop Jurčičeve šole pod vodstvom Ani Klemen. Zapeli so *Prišla je*

miška iz mišnice, Kekčevo pesem, Če študent na rajšo gre, Pajek ter Moja domovina. Zadnji dve so zapeli najmlajši učenci.

Slavnosti govornik je bil inž. Jernej Dobovšek. Omenil je, da smo delček domovine v svetu, da je naše poslanstvo rasti in vzgajati naslednje rodove v slovenskem duhu, jim prenesti ideale in zvestobo do vrednot ter nadaljevati s povezavo z rojaki v Sloveniji.

Nato je Jože Novak prebral čestitke ob 39-letnici Doma, ki sta jih poslala Matjaž in Veselka Puc iz Ljubljane.

Zaključna točka kulturnega programa je bila burka v dveh dejanjih: *Oh ta Polona* v režiji Metke Slabe. Za scenerijo so poskrbeli Jože Šenk, Ani Klemen in Metka Slabe; za rekvizite Ani Klemen in Metka Slabe, šepetalka je bila Marija Slabe, igrale pa so Ani Klemen, Barbara Garcia, Helena Skarlovnik, Luči Horvat, Sonja Kolenc, Rozka Klemenčič, Marija Šenk ter Metka Slabe.

Zgodba se pleče okrog plemenitih žensk in služkinje ene od njih, ki hoče ustvariti zmedo med dvema gospema, kar ji je seveda uspe. Zanimiva, kratka igra, ki je s trudom in zavzetostjo igralk žela lep uspeh med občinstvom.

Končno se je povezovalc zahvalil gostom ter povabil vse na pijačo in jedačo ob zvokih slovenske glasbe; in res so se ljudje zaklepetali pozno v noč. Bil je lep, topel dan in zaključen je bil v veselem razpoloženju. Hvala Bogu zanj!

Marjana Pirc

Romanje v Luján

Kakor je že tradicija iz tridesetih let, smo tudi letos poromali slovenski izseljenci v Argentini k Mariji v Lujan.

Že od jutra so se zgrinjali naši romarji iz vseh strani proti baziliki, kjer se je pričela romarska maša, ki jo je vodil delegat prelat Jože Škerbec, ki je imel tudi primerno pridigo. Pred oltarjem sta bili postavljeni slika Brezjanske Matere Božje ter bandera s Svetogorsko Marijo. Slovenski verniki so napolnili vso prostorno cerkev. Med mašo je pel prilagodni moški zbor lepe verske pesmi, kot običajno pa se je slovesnost zaključila z mogočno Z Marijo skozi življenje, ki jo je pela vsa cerkev.

Popoldansko slavje se je pričelo z nagovorom msgr. Mirka Gogala ter nadaljevalo

dinjene Slovenije predložil na seji Medorganizacijskega sveta na Pristavi v Castelarju dne 19. 3. 1999 v premislek in debato sledeče osnove za programatičen okvir za boljše ureditev predstavniškega organizma naše skupnosti.

Dejstvo je, da imamo dobro organizirano skupnost, vendar le „de facto“ - domovij bujno delujejo, vendar nekateri pod pravno kvalifikacijo, ki nima nobene zveze z dejanskim delovanjem.

Zedinjena Slovenija in prejšnje Društvo Slovencev, ki se smatra kot „krovno društvo“, nima v tem smislu pravne podlage, saj je to društvo - seveda prestižno in centralno - le eno društvo več s fizičnimi člani, ki nikakor ne morejo s pravnega stališča predstavljati druga društva.

Sedanja struktura, ki dejansko predstavlja našo skupnost, je Medorganizacijski svet, ki pa nima pravne podlage, t.j. pravne osebnosti, in je zaradi tega prikrajšan vseh legalnih ugodnosti kakor tudi solidne podlage za predstavljanje slovenske skupnosti pred oblastmi, argentinskimi ali slovenskimi, in drugimi organizmi.

Gre za to, ali imamo politično voljo, da ohranimo slovensko skupnost z izrazito prisotnostjo tako v argentinski družbi ka-

z mogočno procesijo, ki se je nato razvila okoli obširnega trga. Na njej so naši fantje nosili kip Luhanske, sliko Brezjanske in bandero Svetogorske Marije. Procesijo je popestrilo nad 150 šolskih otrok z učiteljicami, nad 80 pisanih slovenskih narodnih noš, okoli 50 ministrantov, 16 duhovnikov, več redovnic, nekaj društvenih zastav ter vsaj 2000 rojakov predvojne in povojne skupnosti, ki so z molitvijo in pesmijo stopali v sprevedu. Po prihodu v baziliko so sledile pete litanije Matere Božje, nakar je dal prelat Škerbec blagoslov z monštranco.

S tem je bilo slavje končano, rojaki pa so se še dolgo pogovarjali pred cerkvijo z znanci in prijatelji, ki so jih morda ta dan videli po dolgem času.

kor pred argentinsko ali slovensko vlado.

To bi prišlo do izraza z ustanovitvijo Federacije slovenskih društev v Argentini z dosego pravne osebnosti.

Glavne smernice te Federacije bi bile: Decentralizacija, t.j. organizacijsko življenje naj se razvija po domovih. Federacija ima samo kompetenco v izrecno določenih področjih, katere delegirajo društva prve stopnje, t.j. predstavniške posle za vso skupnost in določene dejavnosti koordinacije in dopolnilo v zadevah, ki jih društva posamezno ne morejo opraviti.

Naštem kot primer kompetenco Federacije v sledečih zadevah:

1. predstavništvo celotne naše skupnosti pred Argentino, Slovenijo, Cerkvijo, FAC, in drugod.
2. organizacija šolstva
3. organizacija tečajev za usposabljanje voditeljev
4. Tisk v slovenščini, španščini in časopis v interesu vse skupnosti
5. centralna slovenska knjižnica
6. centralni slovenski muzej imigracije
7. koordinacija slovenskih prireditev
8. urejanje smernic za mladinske organizacije.

Nad. na 6. str.

Poročila z občnega zbora ZS (4)

Poročilo tajništva za institucionalne zadeve Vital Ašič

I.

V pretekli časovni dobi je ta sekretariat nadaljeval z dolgotrajnim sodelovanjem z našimi argentinskimi prijatelji in drugimi imigrantskimi skupnostmi.

Ob pripravi monumentalnega Zbornika ZS smo nudili zgodovinskemu odseku čimveč gradiva o delovanju našega tajništva. Poudaril bi tudi izredno sodelovanje inž. Jerneja Dobovška za zbiranje dokumentacije, predvsem iz bogate dobe osamosvojitve Republike Slovenije, ko je on vodil ZS.

Predstavljali smo ZS pri svečani proslavi „Día del emigrante“, ki jo je priredila Comisión Episcopal para la Pastoral de Migraciones“ v Zlatem salonu vladne palače mesta Buenos Aires 3. sept. 1998.

Za božične praznike in novo leto smo razposlali, kakor je že tradicija, voščila argentinskim osebnostim - prijateljem Slovencev 45 kartic s slovenskimi motivi.

V imenu društva smo poslali sožalje ob smrti očeta predsednika „Instituto Nacional Sanmartiniano“ gen. Diegu Alejandru Sorri. Enako tudi ob smrti matere ceremonialnega napovedovalca Alejandra Szpaka.

Poslano je bilo pismo pisatelju Ernestu Sabatu, velikemu prijatelju Slovencev, z izrazi sožalja ob smrti njegove žene.

Kakor že dolga leta to tajništvo za institucionalne zadeve sestavljajo prof. Jana Dobovšek in dr. Vital Ašič.

II. DELOVANJE DELEGACIJE PRI FAC

Začeli smo razgovor za sodelovanje našega društva pri Federación Argentina

de Colectividades, ki združuje več kot 50 imigrantskih federacij in društev.

Gre za vedno večje uveljavljanje naše skupnosti v Argentini in za doseg eventualne tehnične in finančne podpore, ki jo država nudi tej federaciji na raznih področjih komunitarnega udejstvovanja. Uspehi smo, da smo bili priznani kot sočlani, ki skupno z društvom Triglav predstavljamo slovensko skupnost v Argentini.

Tu omenjam prvi tečaj za „Operadores en resolución de conflictos comunitarios“ pod okriljem ministrstva za pravosodje, katerega sta se udeležili iz naše skupnosti Marta Šmalc Čampa in Neda Vesel Dolenc. Bili smo uradno povabljeni na pričetek in na zaključek tečaja.

Naša skupnost se je udeležila proslave „Día del Emigrante“, ki jo je priredila FAC.

Predstavniki FAC so se tudi odzvali našemu vabilu na Slovenski dan v Našem domu San Justo in se izredno pohvalno izrazili o naši organizirani skupnosti in Domu ter občudovali našo življenjsko silo.

Omenjam še, da je sklenjen načrt podelitev častnih diplom, ki jih argentinska vlada podeli preko FAC vsem, ki obhajajo petdesetletnico prihoda v deželo.

III. OSNOVA ZA PROGRAMATIČEN OKVIR ZA BOLJŠO PRAVNO UREDITEV PREDSTAVNIŠKEGA ORGANIZMA NAŠE SKUPNOSTI

Kot sad večletnega razmišljanja, študija in izkušenj pri sorodnih organizacijah in posvetovanju, sem kot podpredsednik Ze-

Knjiga o Antonu Korošču

V okviru rednega tedenskega večera Društva slovenskih izobražencev (DSI) so 10. maja v Peterlinovi dvorani v Trstu predstavili knjigo z naslovom **Izgubljeni spomin na Antona Korošca**, ki je letos izšla pri Novi reviji v zbirki Korenine.

Gre za spominske zapise nekdanjega glavnega urednika dnevnika Slovenec Ivana Ahčina o Antonu Korošču, najpomembnejšem slovenskem politiku v prvi Jugoslaviji, čigar tesni sodelavec je bil ravno Ivan Ahčin.

To Ahčinovo zapuščino, ki naj bi bila že zdavnaj uničena, sta našla in uredila zgodovinarja Bojan Godeša in Ervin Dolenc. Oba sta za knjigo prispevala svoji uvodni študiji in Koroščevo življenjepis.

Godeša in Dolenc, ki sta se tudi udeležila predstavitve knjige, sta orisala Koroščevo lik ter razmere, ki so vladale v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki se je pozneje preimenovala v kraljevino Jugoslavijo.

Začetek v rimskem senatu

V Rimu sta senatni komisiji za notranje zadeve ter za kulturo in šolstvo 12. maja na skupnem zasedanju končno začeli obravnavati zakonski predlog za zaščito etničnih in jezikovnih skupnosti. Gre za 13 nezaščitenih manjšinskih skupnosti po vsej Italiji, posredno pa tudi za slovensko manjšino, in sicer vse dokler parlament ne bo uzakonil posebnega zaščitnega zakona zanjo, s katerim se trenutno ukvarjajo poslanci.

Ministrica za odnose z deželami Katia Belillo je ob začetku obravnave poudarila, da vlada podpira predlog, ki ga je odobrila zbornica, kar pomeni, da nasprotuje predloženim popravkom.

Zakonski predlog je poslanska zbornica s precej široko podporo odobrila že pred približno enim letom, takoj po prihodu v senat pa je zastal na slepem tiru. Razlogi za zamude in zavlačevanje so tehnične in politične narave. Zahteva po zaščiti nepriznanih jezikovnih in narodnih skupin je stara vsaj dvajset let.

Občni zbor Izseljenskega društva Slovenija v svetu

Večkrat je bila med nami poudarjena potreba po tesnejši povezavi Slovencev živečih po svetu, in po potrebi bolj reprezentativnega organa, ki bi zastopal naše interese v matični domovini. Spremembe, ki jih je v svoji strukturi izvedlo Izseljensko društvo Slovenija v svetu, se približujejo tej želji in jih zato veselo pozdravljamo.

V petek, 7. maja je bil v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani redni občni zbor Izseljenskega društva Slovenija v svetu.

Z molitvijo Zdrave Marije so zborovalci pričeli uradni del zбора. V uvodni besedi je predsednik društva Boštjan Kocmur pozdravil vse prisotne člane. Za zapisnikarja so izvolili go. Marijo Primc in za skrutinartorja ing. Marka in Kristino Fink.

Predsedniško poročilo je podal Boštjan Kocmur, finančno poročilo pa Marko Jerman. Obe poročili sta bili sprejeti z odobravanjem in brez opomb in dopolnitev.

Pri spremembah in dopolnitvah pravil IDSVS je bil sprejet predlog, da bi novi odbor IDSVS predlagal vsem slovenskim organizacijam in društvom po svetu, da določijo svojega predstavnika, ki bi bil avtomatično član širšega odbora IDSVS. To bi omogočalo stalno povezavo z društvom in tesnejša medsebojna sodelovanja pri vseh aktivnostih.

Sprejet je bil tudi predlog za spremembo 22. člena Statuta, da se dopolni v tem, da glavni odbor šteje pet (5) ali več članov.

Med predlogi je Občni zbor sprejel predlog, da bi bodoči odbor pripravil osnovo za preimenovanje organizacije v Zvezo Slovencev v svetu. Sledile so volitve organov glavnega odbora, za katerega je bila predstavljena ena sama lista.

Za predsednika društva je bil izvoljen Boštjan Kocmur. Na naslednji seji pa bodo razdeljene ostale funkcije odbora.

Glavni odbor SVS: Marko Jerman, Marko Fink, Verena Koršič-Zorn, dr. Andrej Vovko, Alenka Schiffrer, Paula Andrejak-

Mele; nadzorni odbor: doc. dr. Edo Škulj, Borut Uršič, prof. Pavlinka K. Kocmur; namestniki: doc. dr. Darko Fris, Pavle Novak, Nancy Selan; častno razsodišče: Stane Šterbenk, Alenka Pate, prof. Marjanka Jerman; namestniki: Ivan Korošec, Pavla L. Korošec, Toni Burja.

Izvoljeni predsednik se je vsem navzočim zahvalil za zaupanje z obljubo, da se bo intenzivno prizadeval za čim tesnejšo povezavo z organizacijami po svetu ter za uspešno reševanje njihovih potreb.

Sledil je razgovor o programu finančnega načrta SVS, predložen kulturnemu ministru, ter o odobrenih in zavrnjenih predlogih. Ob prijateljskem razgovoru željo aktivnega sodelovanja v organizaciji zborovalci pošiljajo pozdrave vsem Slovcem v zamejstvu in po svetu.

Delegacija DZ na obisku v Avstraliji

Delegacija komisije državnega zbora za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu pod vodstvom Marijana Schiffrerja, ki je na obisku pri slovenskih izseljencih v Avstraliji, se je 12. maja srečala s predstavniki društva Slovenski dom v Adelaidi.

Pogovori s predstavniki izseljencev so bili v glavnem osredotočeni na probleme v zvezi s socialnim in zdravstvenim zavarovanjem, slovenskim državljanstvom in volilno pravico. Slovenci v Avstraliji si prizadevajo za bolj aktivno sodelovanje na področju kulture in pri poučevanju slovenskega jezika, kar po njihovem mnenju najbolj prispeva k ohranitvi narodne identitete.

Predsednik parlamentarne Skupine prijateljstva z Avstralijo Ciril Pucko pa se je v avstralskem parlamentu srečal s predstavnikom avstralske Skupine prijateljstva s Slovenijo senatorjem Paulom Calvertom.

Vzpodbuden začetek dela

Prvi pregled do sedaj opravljenega dela v smeri združevanja Slovenskih krščanskih demokratov (SKD) in Slovenske ljudske stranke (SLS) je pokazal, da za zdaj ni bistvenih odprtih vprašanj glede programa in statuta obeh strank, je na novinarski konferenci 14. maja dejal predsednik krščanskih demokratov Lojze Peterle in poudaril, da je „prvi screening“ pokazal vzpodbuden začetek dela, zato se bodo v tej luči v obeh strankah trudili za nadaljnjo dinamiko dela, ki se bo odvijala v skupnem interesu.

V iztekajočem se tednu so se namreč sešle tri delovne skupine, ki so pod drobnogled vzele program in statut obeh strank

kot tudi način združevanja. Predstavniki obeh strank so si tudi izmenjali stališča do sedaj opravljenega dela omenjenih treh skupin.

Glede imena stranke, ki bi ga ta nosila po združitvi, pa je Peterle dejal, da želijo celoten postopek združevanja izvajati brez pogojevanj, sicer pa je za SKD vprašanje glede imena stranke zadeva, ki se lahko rešuje proti koncu, zato temu v tem trenutku ne posvečajo veliko pozornosti. Prvak SKD bi, kot je sam dejal, sicer raje videl, da bi s sogovorniki našli ime, ki bi brez problema izražalo identiteto obeh strank, ki pa je lahko tudi začasno.

MARKO KREMŽAR

(2)

KOSOVO

Zavezniki so dali Miloševiću dvakrat ultimat in rok, do kdaj mora umakniti vojsko s Kosova in prenehati z nasiljem. Obakrat brez uspeha. Zdaj so Kosovari pričeli spominjati zahodnjake, da so se že razorožili, (kar ni bilo povsem res), in da je zdaj NATO odgovorna za varstvo albanskega prebivalstva.

Če NATO ni hotela izgubiti vse verodostojnosti, je morala nekaj ukreniti. To pa ni bilo lahko, ker je bilo treba doseči soglasje vseh držav članic. Končno so se dogovorili, da Jugoslavije ne bodo napadli, ampak le z letalskim bombardiranjem prisili Miloševića, da preneha s preganjanjem kosovskih Albancev. Vsi so se baje strinjali, da članice NATA ne smejo utrpeti človeških žrtev in da tudi jugoslovansko prebivalstvo ne sme utrpeti izgub pri bombardiranju. Napad naj bi se končal takoj, ko bi Milošević obljubil odhod vojske iz Kosova in dovolil vstop zavezniških oddelkov, ki naj bi poskrbeli za urejeno vrnitev in varnost beguncev. Pri svojih odločitvah zavezniki očitno niso upoštevali ne srbskega značaja ne Miloševićevega psihološkega profila. Srbi so ponosen narod, Milošević pa je sin dveh samomorilcev.

BEGUNCI IN GVERILA

Tako je NATO napadla Jugoslavijo z raketami in z letali, brez vojne napovedi, in pričela prvi oborožen spopad v Evropi po koncu druge svetovne vojne.

Bombardiranje pa je imelo najprej dve

nenameravani posledici. Strnilo je Srbe, kot je to predvideval Milošević, vsaj za nekaj časa okrog vlade, kar je vzelo opoziciji vsako iniciativo; in državna oblast je pričela po napadu izseljevati Albance množično. Z vlaki in tovornjaki so jih vozili v bližino meje in jih potem pogнали peš v Makedonijo in v Albanijo. Število pregnancev in beguncev je kmalu preseгло sto tisoč oseb in se vztrajno bliža milijonu. Preskrba teh ljudi je postala nov, nepredviden izziv ne le za sosednje, temveč za vse zahodne države. Poleg tega pa se begunci skrivajo pred nasiljem tudi v kosovskih hribih in gozdovih. Koliko jih je, ne ve nihče. Prav tako pa tudi ni mogoče presoditi, koliko so jih Jugoslovani pomorili. Milošević je z nacionalističnimi gesli pogнал svojo vojsko v izvajanje genocidne, zločinske politike proti albanskemu civilnemu prebivalstvu.

Ker je znano, da moške navadno ločujejo od žena in otrok in da jih le malo pride čez mejo, je verjetno, da je veliko teh nesrečnežev našlo svoj konec v množičnih grobiščih. Nekaj pa jih je gotovo ušlo. Ti večajo število kosovarskih gverilcev.

Albanski gverilci so po napadu NATA pričeli izjavljati, da jim ni dovolj avtonomija in da hočejo neodvisnost. S tem so spravili zaveznike v nemajhno zadrego. Namen NATA ni bil nadaljnja delitev Jugoslavije, ker bi to lahko postalo slab zgled za Baske, Katalonce, Kurde in še koga na področju držav članic Atlantskega pakta. Za kosovsko prebivalstvo zahtevajo le avtonomijo, kot so jo ti imeli nekoč. Zato

nočejo uporabljati albanske gverile niti pri izvajanju manjših vojaških operacij.

Zanimivo in zaskrbljujoče pa je, da mnogi muslimani po svetu vidijo v kosovskih gverilcih predstavnike islama, ki so borijo proti krščanskim Srbom. Ne moti jih, da sestavljajo tudi NATO po večini krščanske države. Zanje je to le ena od bitk svete vojne. Tako dobivajo albanski gverilci pomoč pa tudi prostovoljce iz najrazličnejših koncev sveta. Med njimi je seveda največ albanskih izseljencev, tudi izobražencev, ki prihajajo na pomoč rojakom. Da mislijo Kosovari s svojo gverilo resno ne glede na načrte NATA, potrjuje dejstvo, da so v začetku maja zaupali svoje vojaško poveljstvo izkušenemu hrvaškemu generalu, ki je bil še lani v aktivni službi in se je izpopolnjeval v vojni umetnosti pri NATO.

Ni nemogoče, da bodo zavezniške čete po predaji jugoslovanske vojske imeli precej težav pri razoroževanju kosovarskih gverilskih oddelkov.

NOV SVETOVNI RED

Milošević je podcenjeval resnost ultimativ Atlantskega pakta. Dvomil je, da se bodo mogle sporazumeti glede napada na Jugoslavijo vse države članice te vojaške zveze. Upal je, da bo francoska, grška, turška in morda tudi italijanska prisotnost nevarnost ublažila. Kako naj bi pristali na bombardiranje na primer Turki, ki imajo na vesti grozovito preganjanje Kurdov? Ali ne bi s podporo sklepa za napad Jugoslavije pisali obsodbe tudi sebi? To je res. Kar pa

je jugoslovanski predsednik spregledal, je dejstvo, da je na preizkušnji ne le NATO kot obrambna koalicija, temveč NATO kot urejevalka svetovnega reda v enaindvajsetem stoletju.

Kosovo je povod, ne pa vzrok ali razlog za vojaško intervencijo na Balkanu. Po koncu mrzle vojne dokazujejo zahodni zavezniki z intervencijo na Kosovu vsemu svetu, da so oni zmagovalci, ki niso dolžni pred nikomer podajati računov. Združeni narodi s svojim Varnostnim svetom so vlogo odigrali. Rusija in Kitajska, ki imata v Varnostnem svetu pravico veta, nimata besede pri odločitvah novih gospodarjev sveta. To je sporočilo, ki ga pošiljajo bombe iz Kosova po svetu. Pomen velikega svetovnega parlamenta v palači ZN v New Yorku se krči in postaja z vsakim dnem bolj simboličen.

Druga taka napaka jugoslovanske vlade je bila preveliko zaupanje v rusko pomoč.

Časi, ko je Rusija lahko odločujoče vplivala na dogajanje v svetu, so zaenkrat minili. Naslednice nekdanje Sovjetske zveze so zadolžene in prešibke, da bi lahko vodile kakršnokoli politiko, ki bi bila nasprotna interesom držav članic Atlantskega pakta. Rusija se lahko spusti v vojno z ZDA, le če se odloči, da bo ta vojna od prvega trenutka atomska in zato po definiciji - kratka. Milošević očitno ni bral mnenja indijskega generala, ki je zapisal, da ni mogoče v vojno proti ZDA brez atomske bombe in medkontinentalnih raket.

Nadaljevanje prihodnjic

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

Novice iz Slovenije

Napad na trnovskega župnika v Ljubljani. Na trnovskega župnika v Ljubljani Windischerja so komunistični zlikovci oddali več strelcev v njegovem stanovanju. Težko ranjenega so prepeljali v bolnišnico, kjer se sedaj zdravi. S tem atentatom so komunisti hoteli ostrašiti samo še ostalo duhovščino, da bi klonila pred komunističnim nasiljem.

Novo komunistično nasilje v Sloveniji

V Ljubljani so titovi komunistični „sodniki“ imeli zopet razpravo proti skupini duhovnikov in laikov. Na zatožno klop so spravili vse, kar so mogli dobiti. In so vse obsodili v soboto, 30. aprila popoldne.

Obsojeni so bili: Ludvik Lederhas, superior jezuitskega samostana na 12 let, Janez Jauh na 9 let, Ivan Prijatelj na 8 let, Jože Preac na 6 let in 3 mesece, Janko Koncilija na 5 let in 7 mesecev, Rudolf Pate na 5 let.

Poleg jezuitov so istočasno obsodili

tudi lazarista Alojzija Trontlja na 7 let in 6 mesecev, ter Ivanko Velikonjevo, vdovo po pok. pisatelju Nartaju Velikonji, katerega so komunisti kakor znano obsodili na smrt in tudi ustrelili že leta 1945, ter Marijo Zdešar. Obe sta dobili po 2 leti zapora.

Vsi so bili obtoženi zaradi sodelovanja s pobeglimi „vojnimi zločinci in vohuni“. Jezuitom pa so s to obsodbo tudi zaplenili vse njihovo premoženje.

V Ljubljani je bil mesec januar lep, sončen, brez snega. Prav tako februar. Temperatura ni bila nikdar pod ničlo. Začetek marca je bil mrzlejši. Pomlad je pa zopet topla in sadno drevje je bilo posuto s cvetjem, kakor že dolgo let ne poprej. Imeli so tudi sušo, v zadnjem času pa je padlo nekaj dežja.

Svobodna Slovenija, št. 20;
19. maja 1949

Slovenija moja dežela

Mlin na Muri

Na rekah, ki so spreminjale svoj tok in so tudi sicer ob deževjih močno narasle, so ponavadi postavljali plavajoče mline. Mlini so stali na dveh velikih lesenih čolnih, in sicer tako pogonsko kolo mlina kot tudi mlinsko poslopje z mlinskim kamnom, vsipalnikom in „pajkljem“. Tak plavajoči mlin se je prilagajal višini vodnega toka, mlinarju pa je tudi omogočal, da je vedno izbiral med najugodnejšimi meseci na reki, ki so mu omogočale najboljše mletje.

Najstarejša pričevanja o plavajočih mlinih segajo že v stari Rim, od tod pa so jih Rimljani širili po vsem ozemlju imperija, kjer so bile za tako obliko mletja najprimernejše razmere. Pri nas je bilo največ plavajočih mlinov na reki Muri v Prekmur-

ju. Žal se do danes ni ohranil noben tak mlin v celoti. Edini ohranjeni plavajoči mlin z Mure je nekaj časa plaval v jezeru, ki je nastalo v opuščeni gramoznici pri Lendavi. Potem so ga prenesli na travnik (!) pred hotelom Lipa v Lendavi, kjer naj bi pomenil muzeološko predstavitev te svojevrstne prekmurske posebnosti. Tudi ta rešitev je vse prej kot dobra in je le ena od faz v njegovem propadanju. Od vseh pričevanj se je na Muri ohranilo le še plavajoče mlinsko kolo, ki poganja Babičev mlin v Veržuju. Ta pa seveda že stoji na bregu.

Osebne novice

Rojstvo: V Sloveniji se je 24. aprila rodila v družini Klemena Malija in Monike roj. Kambič prvorojenka **Alenka**. V družini Gustava Bordaquievicha in Silvije roj. Bohinc se je rodil 4. maja sin **Matija**. Čestitamo!

Krsta: Krščena je bila v nedeljo, 15. maja, v cerkvi Marije Pomagaj **Candelaria Šturm**, hčerka Janeza in ge. Lorene Laure Vignoni; botra sta Franci Šturm in ga. Amalia Carina Vignoni Bajda.; krstil je prelat Jože Škerbec. V cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi je bila v nedeljo, 18. aprila, krščena **Camila Žitnik**, hči Tonija in Marije Ane roj. Burja. Botra sta bila Štefan Burja in Kristina Grbec. Krstil je Franci Burja OFM. **Srečnim staršem naše iskrene čestitke!**

Poroka: 15. maja sta si v slovenski cerkvi Marije Pomagaj obljubila večno zvestobo **Brigita Marija Cerar** in **Janez Karel Jereb**. Poročno mašo je daroval dr. Jure Rode ob somaševanju Toneta Bidovca, Janeza Cerarja in Francija Cukjatija. Nevestina mati ga. Brigita Cerar roj. Črnak, in ženinov oče Janez Jereb sta bila za priči. **Novoporočencema želimo božjega blagoslova na skupni poti!**

Smrti: V Moronu **Bernarda Malalan roj. Pavlovčič** (79), v Mar del Plati pa **Boris Koman** (91). **Naj počivata v miru!**

MARIBOR - Zrak nad Mariborom je iz leta v leto manj onesnažen, kar je posledica uresničevanja programa sanacije zraka, ki je bil sprejet na začetku devetdesetih let, ko so morali v štajerski metropoli zaradi kritične onesnaženosti zraka v času kurilne sezone večkrat alarmirati celo prebivalce. To so povedali na občini Maribor, kjer predstavniki Zavoda za varstvo okolišine predstavili poročilo o onesnaženosti zraka v minulem letu ter v kurilni sezoni 1998/99.

LJUBLJANA - Založba Mladinska knjiga je razglasila, da sta dobitnika letošnje Levstikove nagrade za najboljše stvaritve na področju otroške in mladinske literature pisatelj, dramatik in igralec Andrej Rozman Roza za izvirno leposlovno delo Črvice pesmi ter akademski slikar Zvonko Čoh za izvirne ilustracije v knjigi Enci benci na kamenci 2. Z najvišjo nagrado založbe za svoje življenjsko delo pa sta nagrajeni pisateljica Kristina Brenkova in akademska slikarka Marlenka Stupica.

LJUBLJANA - Glavni cilj posveta o Angeli Vode (1892-1985) je bilo po besedah zgodovinarja in vodje društvene dejavnosti pri Slovenski matici Petra Vodopivca vrniti v slovenski zgodovinski spomin vedenje o Angeli Vode, ki je bila po drugi svetovni vojni zaradi svoje usode in spora s komunisti izključena iz tega spomina, a je bila ena osrednjih oseb v ženskem učiteljskem in pedagoško-vzgojnem gibanju.

PORTOROŽ - Sto delavcev družbe Coca-Cola je pod nadzorom študentov arhitekture oblikovalo največji pešeni relief znamenite steklenice Coca-Cole, kar jih je bilo kdaj postavljenih na svetu. Slovenija je s tem dobila še en rekord za Guinnessovo knjigo rekordov. Ležeči relief steklenice je visok 2,2 metra, dolg 20,7 in širok 6,7 metra. Nanj sta nameščena tudi zamašek in etiketa. Relief je izdelan iz 130 kubičnih metrov sveže mivke (17 kamionov).

MARIBOR - Univerza v Mariboru bo

Slovenija in šport

JERUZALEM, Izrael - V Jeruzalemu poteka od petega do 12. maja košarkarsko prvenstvo srednješolskih ekip v okviru Mednarodne šolsko-športne zveze ISF. Slovenijo na prvenstvu, kjer se meri 24 ženskih in 24 moških ekip iz vsega sveta, zastopa Gimnazija Murska Sobota. Slovenska dekleta so začela zelo uspešno, saj so v prvi tekmi premagale Poljakinja s 55:35, v drugi pa Kitajke, ki jih poznavalci uvrščajo med favorite, z rezultatom 60:52.

LJUBLJANA - Avtomobilski športni klub Avto sport Slovenija in AMZS v povezavi z drugimi slovenskimi klubi bodo letos 7. in 8. avgusta na ljubljanski vzhodni obvoznici organizirali „Grand Prix Ljubljana“, največje avtomobilistično prireditev v Sloveniji. Minister za turizem dr. Janko Razgoršek je na predstavitvi v Ljubljani poudaril, da je prireditev izrednega pomena za slovenski turizem, saj se za prenos dirke dogovarjajo s televizijami iz Češke, BiH, Hrvaške, Slovenije in tudi Eurosportom, zato upa, da bodo prireditelji priložnost dobro izkoristili za promocijo Slovenije. Organizatorji bodo na ljubljanski obvoznici, na 3440 m dolgi progi od križišča z Zaloško do križišča z Leskovškovo cesto, izpeljali dirke za prvenstva Slovenije in Hrvaške, osrednji prireditvi pa sta mednarodni dirki formule 3 za Avstria Cup in Grand Prix Ljubljana. Na dirki naj bi nastopili tekmovalci iz 10 držav, na prireditvi pa pričakujejo tudi veliko število gledalcev.

DUNAJ - Na Dunaju se je končal mednarodni plavalni miting. Slovenski plavalci

septembra letos v sodelovanju s Centrom za priprave kozmonavtov Jurija A. Gagarina iz Zvezdnega mesteca pri Moskvi in slovenskim ministrstvom za znanost in tehnologijo pripravila memorialni znanstveni simpozij o slovenskem pionirju kozmonavtika Hermanu Potočniku Noordungu. Univerza v Mariboru bo organizirala simpozij v vezi s 70-letnico prvega natisa Potočnikove knjige Problem vožnje po vesolju ter ob 70-letnici njegove smrti. Tako želijo doseči popularizacijo Potočnikovega dela in njegovih idej. Simpozija naj bi se udeležila vrsta uglednih vesoljskih strokovnjakov in vesoljcev iz Rusije in ZDA.

LJUBLJANA - V Cankarjevem domu se na četrtem muzejskem sejmju predstavlja 40 slovenskih muzejev, s predstavitvami svojih najljubših predmetov pa se jim bodo v prihodnjih dveh dneh pridružile še tri muzejske ustanove iz tujine, iz Velike Britanije, Finske in Hrvaške. Kot je ob odprtju sejma povedala predsednica Skupnosti muzejev Slovenije Andreja Rihter, je tema letošnjega muzejskega sejma Moj najljubši predmet, zato si je na sejmju mogoče ogledati najljubše eksponate posameznih kustosov, obiskovalcev muzejev in drugih.

LJUBLJANA - Mednarodni poletni festival Križanke '99 bo letos potekal od 6. julija do 31. avgusta; v sedmih tednih se bo na njem zvrstilo približno 80 prireditev na 17 prizoriščih v Ljubljani, Bohinju, Portorožu, Podsredi in Postojni. Težišče dogajanj, torej 55 prireditev, bo ostalo v ljubljanskih Križankah. Umetniški vodja in direktor Darko Berlek s sodelavci je na predstavitvi napovedal približno 3000 nastopajočih iz 28 držav. Med vrhunci festivala je navedel nastope Gidona Kremerja, argentinske pianistke Marthe Argerich, Yurija Bashmeta, Davida Geringasa, Pierrea Amoyala, Paate Burchuladzeja in državnega baleta Rimski Korsakov iz St. Petersburga.

in plavalke so so dosegli pet uvrstitev na stopničke, Luka Prodnik pa je z izidom 57,49 na 100 m delfin in 6. mestom izpolnil normo za julijsko mladinsko evropsko prvenstvo v Moskvi. Najboljši so bili Slovenci na 200 m mešano. Alenka Kejžar je z izidom 2:23,58 osvojila 2. mesto, njena sestra Nataša pa je bila z 2:24,52 tretja. Tretje mesto je v isti disciplini v moški konkurenci osvojil tudi Peter Mankoč (2:07,83). Na stopničke pa sta se zavihtela tudi Jure Bučar na 400 m prosto (3:59,04) in Urška Slapšak na 50 m prosto (27,12). Slovenci smo imeli še tri finaliste. Urška Roš na 100 m delfin (1:05,06) in Jure Primožič na 400 m prosto (4:14,29) sta osvojila 6. mesti.

ATTNANG - Slovenski judoisti so se odlično odrezali na mednarodnem mladinskem turnirju v avstrijskem Attnangu. V konkurenci 300 tekmovalcev iz osmih držav so ekipno zasedli 1. mesto. Drugi so bili Avstrijci in tretji Slovaki. Za Slovenijo so prva mesta zasedli Mitja Železnikar in Denis Rus pri mladincih, Janja Lamut pri mladinkah, Maja Oblak, Kristina Dečman in Nives Perc pri kadetinjah in Anže Mihelič pri kadetih.

IDRIJA - Avstrijski voznik Achim Moertl (Subaru Impreza WRC) je zmagovalec letošnjega relija Saturnus. Po 16 hitrostnih preizkušnjah v okolici Idrije si je Moertl privoził 22 sekund prednosti pred rojakom Willyjem Stenggom (Ford escort WRC). Prvih pet mest so osvojili avstrijski vozniki, najboljši Slovenec pa je bil Darko Peljhan (VW Golf) na šestem mestu.

Spomin nanje — luč prihodnosti DOMOBRANSKA PROSLAVA

Nedelja, 6. junija 1999, ob 16. uri v Slovenski hiši
Počastitev vseh žrtev komunistične revolucije

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Editor: Valentín B. Debeljak
ma Proprietario:
Koro: Eslovenia Unida
Redacción y administración:
RAMON L. F. N 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-11) 463
Telefax: (54-11) 4636-2421
e-mail: esloveniau@impasat1.com.ar
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 70; obmejne države Argentine 105 USA
dol.; ostale države Amerike 120 USA dol.;
ostale države po svetu 130 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto
75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires -
Argentina - Tel.: 4307-1044 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

„Kitajci se množijo, Slovenci pa delijo“

je zapisal Žarko Petan.
To pa ne drži! V petdesetih letih našega življenja smo Slovenci v Argentini pomnožili število naših ustanov, pomnožili število izdanih knjig, pomnožili revije in časopise. Pomnožili smo število naših družin in otrok, ki obiskujejo naše šole. Vse to je zabeleženo v knjigi **Zgodovinski zbornik Zedinjene Slovenije**. Mnogi so ga že kupili in pomnožili znanje o naši preteklosti. **Zbornik v vsako slovensko družino!** Pomnoženo ga delite tudi med prijatelje in sorodnike iz domovine!

NAŠ DOM SAN JUSTO

Potrebujemo odgovorno osebo, ki naj bi izvrševala delo oskrbnika v tej ustanovi.
Za več informacij se lahko obrnete na telefon: 4441-5582 od 8 do 12 ure.

29. maja ples v Slomškovem Domu

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

19. maja 1999

1 dolar	179,91 SIT tolarjev
1 marka	98,33 SIT tolarjev
100 lir	9,93 SIT tolarjev

Mali oglasi

TURIZEM

el. 4441-1264 / 1265
Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO Nº 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148
dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.
dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2º B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Almaguer 3351, 1. nadstr. "F", San Justo. Tel. 4482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 4696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga - Tel.: 4659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.
Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.
SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).
SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).
SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).
SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Obvestila

PETEK, 21. maja:

Seja Medorganizacijskega sveta ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 23. maja:

Žegnanje pri Mariji Pomagaj v Slovenski hiši v Buenos Airesu. Ob 11.30 sv. maša nato slavnostno kosilo.

TOREK, 25. maja:

Zlata maša dr. Ivana Merlaka v cerkvi Marije Kraljice v Lanusu ob 10 uri.

SREDA, 26. maja:

Šolska seja ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 29. maja:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

Ples v Slomškovem domu.

SREDA, 2. junija:

Redni sestanek Zveze slov. mater in žena z žalno uro v Slov. hiši ob 16.

SOBOTA, 5. junija:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 6. junija

Domobrantska proslava, ob 16. v Slovenski hiši.

Žegnanje pri Mariji Pomagaj

v nedeljo, 23. maja 1999

- 25 - letnica blagoslovitve cerkve Marije Pomagaj
- 5 - letnica smrti delegata prelata dr. Alojzija Starca
- zlata maša Franceta Novaka iz San Luisa
- ob 11.30 slovesna sv. maša za pok. msgr. Antona Oreharja, dr. Starca in žive ter pokojne dobrotnike cerkve Marije Pomagaj in Slovenske hiše; somaševanje dušnih pastirjev; pel bo Mladinski pevski zbor iz San Justa
- ob 13. slavnostno kosilo v dvorani škofa Rožmana

Toplo vabimo vse predstavnike naših ustanov in vse rojake. Vstopnice za kosilo v dušnopastirski pisarni po 10 pesov. Prijave do 21. maja.

VARČNOST JE HČI MODROSTI!

Denar je kot šesti čut. Brez njega ni mogoče uporabiti ostalih pet... Začnite z dobro in varno naložbo. Pridružite se tisočim članom Sloge. Nabavite si Karto Sloge. Uresničite svoje sanje. Ne hranite svojega denarja doma. Naložite ga varno in donosno v SLOGI. Svoje nakupe opravite s Mastercard-Karta Sloge. Nabavite jo v naši glavni pisarni, Bme. Mitre 97, v centru mesta Ramos Mejía. Pokličite nas: 4656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Zamolčani grobovi v Sloveniji

Nemški dnevnik Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) 5. maja objavlja oceno knjige „Slovenija. Zamolčani grobovi in njihove žrtve“, avtorjev Franca Permeta in Antona Žitnika. Gre za temčno poglavje v jugoslovansko-slovenski zgodovini, ki se je več kot pet desetletij izmikalo zgodovinski osvetlitvi, zapiše avtorica v uvodu k oceni knjige, ki se nanaša tudi na obdobje po letu 1945, ko so britanski vojaki partizanom izročili 11.000 domobrancev. Nad slednjimi je bil izvršen pobjoj, ki doslej ni bil deležen zadovoljivega pojasnila, pojasnjuje FAZ.

Knjiga ponuja podatke in številke o žrtvah državljanske vojne v času nemške in italijanske zasedbe Slovenije (1941-1945), ko so v zamolčanih slovenskih grobovih končali resnični ali domnevni pripadniki opozicije, duhovniki, hrvaški domobranci in pripadniki nemške manjšine. Knjiga govori tudi o družinah z otroki, ki so bile žrtve komunizma, še piše FAZ.

Herojem privilegije

V DZ so 13. maja obravnavali predlog SDS, da se finančno vsi vojni veterani obravnavajo enako, tako da veterani NOB ne bi več imeli privilegirane položaja.

Ker bi tako ukinili pravice 12 še živečim narodnim herojem, so predlagali, da ne bi posegali v pravice narodnih herojev. Vendar pa je večina predlog zavrnila. Zakon bo status vojnega veterana priznal tudi borce pri osamosvajanju Slovenije in drugim sodelujočim. Tega statusa pa ne bi priznali prestopnikom iz JLA, ki niso bili vključeni

Poročila z...

Nad. s 3. str.

S pravnega stališča bi bilo to društvo Federacija, t.j. društvo druge stopnje, katere člani bi bila samo druga društva, civilna s pravno osebnostjo. Se pa predvidevajo tudi člani - „adherentes“, civilna društva brez pravne osebnosti, (brez volilne pravice) kot npr. pevski zbori, študentske organizacije, SKA itd.

Federacija ima svoj kongres, ki se sestaja enkrat ali dvakrat na leto z delegati vseh federiranih društev.

Pri tem bi se lahko poudarila tudi decentralizacija z letnim rotativnim predsedništvom.

Federacija bi tudi vzdrževala pisarno s stalnim tajnikom za redne tajniške posle, kot informativni urad za slovensko skupnost in za posvetovanje federiranih društev glede skupnih pravnih, davčnih in drugih problemov.

Gre v bistvu za konsenz, tako da je vsak član slovenske skupnosti preko svojih domov ali organizacij tudi dejansko predstavljen pri najvažnejših odločitvah delovanja naše vsesplošne skupnosti.

To je samo kratka sinteza pripravljene dela z željo, da bi naša skupnost dosegla čimprej krepko prisotnost tudi navzven in pripravila tudi pravni okvir sedaj že zelo bujnemu življenju.

Predstavniki naših domov so vzeli v študij in debato ta predlog.

v neposrednih obrambnih dejavnostih.

Ni bilo povedano, a je jasno, da bi med veterane ne šteli domobrante in druge protikomunistične bojavnike med revolucijo. Herojem vse pravice in privilegije, protikomunistom pa nič!